

Administració pública i associacions, una aliança per explorar

Antoni Sasplugas i Teixidó

He estat vinculat a entitats esportives durant molt anys. Quan em va trucar l'Àngels per proposar-me participar en aquestes jornades al principi no tenia clar de què podia parlar. Al dir-me que l'Automòbil Club té una estructura que és la que li hauria agradat tenir a d'altres entitats, vaig pensar que hi podia aportar alguna cosa.

He estructurat en tres blocs la idea que em va suggerir.

Primer, faré una petita biografia de com estan funcionant les entitats; després, un repàs a l'estructura de l'Automòbil Club d'Andorra, amb una perspectiva més empresarial, i finalment deixaré obertes una sèrie de qüestions que poden ser interessants. La situació actual de les entitats, tant culturals com esportives, és una situació de dependència. Què vol dir això? Estan subvencionades per les administracions públiques, el Govern i els comuns. Les estructures són amateurs i el seu creixement és limitat.

L'esponsorització és un tema complicat. Les empreses no tenen un benefici directe en la seva fiscalitat ni hi ha una llei de mecenatge. És un patrocini emocional. Es patrocina perquè l'empresari practica o ha estat practicant d'aquell esport, o hi té família, o amics, o li agrada, però és un patrocini de poc recorregut.

Les entitats són poc professionalitzades, són gent amateur que empra algunes tardes a la setmana a gestionar l'entitat.

Això, en polítiques de subvenció, sobretot en les esportives, que els propers anys seran les mateixes o amb tendència a la baixa, i que van per dotzenes parts, deixen poc marge d'il·lusió o de qualificació per millorar. Hi ha entitats de tot tipus, més grans o més petites, però amb més vocació que recursos.

El model de l'ACA és diferent. Es basa a ser una entitat sense ànim de lucre però amb una estructura d'empresa.

Històricament ha estat vinculada a l'administració pública per fer les matrícules dels vehicles. Té un finançament extra, que no és una subvenció directa, sinó que manté un negoci que pertanyia a l'administració. És una fórmula molt antiga, ha suposat molts ingressos i és una via diferent.

Actualment l'ACA s'ha transformat en una entitat de serveis. El nostre associat directe s'associa també a un servei gairebé professional i passa a ser soci també de l'Automòbil Club de Catalunya.

Quan fa sis anys es va reorganitzar una mica el projecte es va explorar aquest model híbrid. A partir d'aquí, l'ACA aposta per la gestió de la ITV. El concurs es dirigeix a les entitats professionals, però creiem que hi podíem tenir una participació activa, es va buscar un soci tecnològic i es va realitzar una assemblea per canviar els estatuts.

Les entitats han de ser valentes per intentar millorar i l'administració ha de ser conscient que té una aliança important amb les entitats. Tenen un model de tradició, coneixen els sectors, coneixen els mercats, són properes i això les fa posicionar-se com a bons gestors empresarials.

A partir d'aquí amb aquesta gestió a l'ACA organitzem una empresa.

Tenim la possibilitat de concursar per la gestió del circuit de gel d'Envalira; abans el comú d'Encamp en cedia la gestió a una empresa privada. És una via de negoci que també explorem pel nostre coneixement del mercat, de l'automòbil, de la competició, i l'explorem al màxim.

Això és el model de l'Automòbil Club d'Andorra. Ha sabut canviar els estatuts, transformar-se en una entitat de serveis potent, és capaç de gestionar, i gestionar bé.

Les organitzacions tenen un avantatge respecte de l'administració pública. Les entitats aprenen perquè tenen el dia a dia molt a prop, tenen una visió compartida, es relacionen amb entitats properes i internacionals, hi ha una relació directa amb les federacions. L'administració pública té una visió molt més unidireccional, una visió política.

El fet que l'ACA es posicioni com a empresa la fa més creativa, entra directament al mercat i això la fa més competitiva.

L'administració, si ha de gestionar un pavelló, o un premi Carlemany, moltes vegades s'instal·la en la passivitat.

I finalment voldria deixar una sèrie d'exemples per a la reflexió:

La Federació de Motociclisme no voldria gestionar el Museu de la Moto?

L'Esquí Club d'Ordino-Arcalís podria gestionar l'estadi d'eslàlom d'Ordino-Arcalís?

La Federació de Fotografia podria fer-se càrrec de les escoles comunals?

La Federació de Futbol podria gestionar els parcs i jardins de les parròquies?

La Federació de Tir podria gestionar el camp de tir de la Rabassa? Fins ara ho fa l'administració.

La Federació de Tennis podria gestionar el pavelló de l'Aldosa? Ho està fent l'administració.

La SAC podria gestionar el Centre de Congressos d'Ordino o algun altre de similar?
És una idea.

El Comitè Olímpic Andorrà podria fer de ministeri d'Esports?

Amb aquestes qüestions només voldria plantejar les possibilitats que tenen les entitats de posicionar-se com a empreses de serveis. L'administració pública no n'hauria de tenir por i hauria de ser receptiva a aquest tipus de propostes i buscar complicitats amb les entitats no lucratives.

Antoni Sasplugas i Teixidó,
secretari general de l'Automòbil Club d'Andorra